MIELIPIDE

Hallitus lupasi, ettei tule pakkoliitoksia, nyt pienillä kunnilla ei ole muuta mahdollisuutta, tai viedään terveyskeskukset. **NIMIMERKKI KIRISTYSTÄ, EI PAKKOA TEKSTIVIESTIPALSTALLA**

LUKIJALTA

Tuulivoiman matalataajuinen melu kantaa kauas

Maaseudun Tulevaisuus myötäilee pääkirjoituksessaan (MT 10.5.) elinkeinoministeri Vapaavuoren lehden haastattelussa (8.5.) esittämiä kaavailuja Suomen energiapolitiikan linjanvedoiksi. Maassa onkin suuri yksimielisyys siitä, että energiahuolto tulee perustaa tulevaisuudessa pääosin uusiutuvaan, kotimaiseen energiaan.

Keskeiseksi kipukohdaksi asian edistämisessä koetaan kuitenkin tuulivoima, jonka vuosituotanto kaavaillaan nostettavaksi 9 terawattituntiin. Se merkitsisi noin 1 200 myllyä eri puolille Suomea.

Tuulivoimalla on varsin myönteinen imago, koska sen tuotannossa ei synny ilmastopäästöjä. Tuulivoiman rakentamista ”joka niemeen notkoon ja saarelmaan” vastustavat ne ihmiset, joiden tilanteeseen tuulivoiman lisääminen kaavaillussa muodossa vaikuttaa dramaattisesti.

Jo ministeri Häkämies esitti aikanaan, että lupamenettelyä tulee muuttaa valitusten vaikutusten eliminoimiseksi. Vapaavuoren ajatus näyttää olevan sama.

Vapaavuori painostaa lisäksi virkamiehiä tulkitsemaan lupamenettelyjä yleisen edun nimissä yksilön oikeuksien yli.

Maaseudun Tulevaisuuden kanta jää pääkirjoituksessa epäselväksi. Tosin siinä korostetaan Vapaavuoren näkemystä, että ”luvituskäytäntöjen on pakko muuttua”.

Lehden tuulivoimakirjoituksia seuranneena, minulle on kuitenkin muodostunut käsitys, että lehti kantaa huolta eniten siitä, että myllyjen varoalueiden maanomistajat saavat kohtuullisen korvauksen. Tämä on luonnollista, koska varoalueilla toimintaa ja liikkumista tullaan riskien vuoksi rajoittamaan.

Sen sijaan lehti kiinnittää vähän huomiota siihen, mikä on myllyjen vaikutus useamman kilometrin säteellä.

Tähän mennessä suurin huomio on kiinnitetty myllyistä lähtevään korvin kuultavaan meluun. Vaikka luonnonrauha on arvo sinänsä, vielä kriittisempi tekijä on niin sanottu matalataajuinen melu, jota korva ei kuule.

Tämä niin sanottu infraääni etenee puustosta, rakennuksista tai muista esteistä riippumatta kilometrien päähän. Mitkä värähtelyn terveydelliset vaikutukset ihmiselle ovat, on vielä arvailujen varassa.

Toinen suuri kysymys koskee tuulivoiman vaikutusta omaisuuden arvoon.

Myllyt kohoavat siipineen jopa 200 metriin. Maisemallinen muutos sisämaassa on järisyttävä.

Tuulivoimapuistot hallitsevat täysin niille kaavoitettuja alueita. Kysymys ei ole mistään ei minun takapihalleni -syndroomasta.

Keski-Suomen liitto hyväksyi syksyllä maakuntakaavan, jossa 36 myllyn tuulivoimapuisto tulisi sijaitsemaan kesäpaikkani paraatimaisemassa. Toteutuessaan ainakin tusina myllyä dominoisi mökkimaisemaa.

Eräät kiinteistöarvioijat ovat jo ennakoineet, että alueen kesäpaikkojen sekä maatilojen ranta-alueiden markkinaarvo olisi nolla. Kukapa ostaisi vapaa-ajan paikkaa alueelta, jonka maisemaa ja luonnonrauhaa hallitsisivat jättihyrrien välke, melu sekä vilkkuvat varoitusvalot.

Kesäpaikkani kunnassa mökkien keskihinta on viime vuosina ollut 95 000 euroa. Vähintään tämä olisi siis oma uhraukseni Suomen ilmastopolitiikan hyväksi.

Samalla häviäisivät 50 vuoden työn arvo kesäpaikan kehittämiseksi sekä tehdyt taloudelliset investoinnit.

Kalle Laaksonen
Espoo

JAANA KANKAANPÄÄ

Kirsi Oksiala-Mäki-Petäjä ehdottaa 200 euron verotonta toimeliaisuusrahaa.

Ottaako hallitus toimeliaisuusrahan käyttöön?

Julkisuudessa keskustellaan nuorisotyöttömyyden kasvusta, nuorten syrjäytymisestä, pimeistä töistä, kasvukeskuksien aina vaan nousevista vuokrista kontra ruoan ja asumisen kalleus, ja näiden asiakokonaisuuksien aiheuttamasta kitkasta liittyen Suomen ”harmaantumiseen”, heikkenevään huoltosuhteeseen.

Näihin kaikkiin edellä lueteltuihin yleisen hyvinvoinnin ja kansakunnan menestymisen esteisiin – tai hidasteisiin – avuksi olisi tuotava heti 200 euron veroton toimeliaisuusraha.

Työnantaja ja työntekijä voisivat sopia keskenään vapaasti korkeintaan 200 euron arvoisesta työsuorituksesta, ja siitä ei menisi lainkaan veroa, työeläke- tai muitakaan lakisääteisiä maksuja. Velvollisuus olisi kuitenkin molempien osapuolien ilmoittaa ko. työsuoritus omassa (kokonais-)veroilmoituksessaan sekä varmistua työsuorituksen työturvallisuudesta (esimerkiksi soveltuvin vapaaehtoisin talkoo- ynnä muin vakuutuksin).

Huomioitavaa on kuitenkin, että nämä työsuoritukset eivät kerryttäisi tekijälleen työeläkettä ja eivät näin olisi suotava malli ainoaksi työllistymisen muodoksi.

Mallissa nuori saisi aitoja työnteon kokemuksia, vähävarainen tilkettä toimeentuloonsa, yksinäinen toivottua sosiaalista kanssakäymistä, pienet kotiaskareet ja huoltotyöt toivottua pika-apua, yritykset sesonki-, kampanja- ynnä muita väliaikaisia työntekijöitä ja niin edelleen.

Kaikki hyötyisivät tästä kasvaneesta toimeliaisuudesta: työn tekeminen ja -teettäminen olisi helppoa ja kannattavaa. Ja kyllä ne eurot osaavat juosta oikeisiin taskuihin tälläkin mallilla – myös verhokarhun pohjattomiin taskuihin – Suomen paremman hyvinvoinnin ja kilpailukyvyn ansiosta.

Toimeliaisuusraha on saatava heti hallituksen kärkihankkeeksi – vai ottaako sen ehkä seuraava hallitus?

Kirsi Oksiala-Mäki-Petäjä
Kannus

Vaviskaa, suomalaiset

Näin uhosi Jyrki Katainen julkistaessaan ensimmäisen ja viimeisen hallituksensa ohjelman. Taloudellisia ongelmia tuskin kukaan on kiistänyt, mutta niiden ratkaisuehdotukset pöyristyttävät siksi, että hyvistä tavoitteista ei toteudu mikään.

Valheelliset perustelut on kumottu yksi toisensa jälkeen, mutta hallitus jatkaa linjaansa, tietoisesti vain siksi, ettei sen uskottavuus enää enempää kärsisi.

Suomalaiset vapisevat, kun hyvinvointivaltiotamme ajetaan alas yksinvaltiaan mentaliteetilla. Virkamiesten päätä silitetään, kun nämä suostuvat käskystä todistamaan väärän oikeaksi. Todistellaan katkaistavan julkishallinnon velkakierteen kasvu, mutta tosiasiassa se kasvaa hulppeat 10 prosenttia vuodessa.

Rahat lähetetään syytettyjen raharosvojen taskuihin, ei suomalaisten hyvinvointiin. Tiedetään, että se säkki on pohjaton, mutta tuomitaan syyllisiksi pienet kunnat, vaikka syntipukkeja ovat hallitus, lainsäätäjä ja tavoitellut superyksiköt.

Hallitusriihen tuloksia puidessaan kansalaiset vapisevat, onko meistä tulossa kolhoosivaltio, vai lähestymmekö vallankäytössä enemmän Stalinia vaiko Hitleriä. Suuret linjaukset ohjaavat varoittavasti sijoittajat ulkomaille, irtisanomiset vauhdittuvat eikä kotimaahan uskalleta investoida eikä palkata uusia työntekijöitä.

Seurauksena on myös julkishallinnon kasvava ahdinko. Terve porvarismi, rahan tekemisen välttämättömät lait, edes alkeellinen logiikka, ovat niin pää- kuin rahaministeriltäkin täysin hukassa.

Muu sateenkaari ei kokemattomana tiedä minne suihkaisisi.

Ulostettu sote- ja kuntarakenneuudistus on törkeä hanke jakaa suomalaiset vuohiin ja lampaisiin pelkästään puoluepoliittisin tavoittein. Sen taloudellisia vaikutuksia ei ole edes yritetty perustella.

Tyhmempikin, jopa minä, tietää omasta ja naapurien kokemuksesta hyvien tavoitteiden toteutuvan vain unelmissa ja valheellisissa puheissa. Vaarallista on, että porvarillinen pääministeri ajaa vielä samalla omaisuuden sosialisointia.

Yritykset muuttaa näissä tavoitteluissa perustuslakia aidan alta on syytä tuomita etukäteen. Lain säätäjä tietää, että rikkojia tulee hallitsematon määrä.

Vapise, hallitus!

Esko Eela
teollisuusneuvos
Säkylä

Halkokauppa

Tämänkin lehden palstoilla on pohdittu, miten polttopuut olisi pinottava. Tässä pari tapausta kyseisestä aiheesta viidenkymmenen vuoden takaa.

Minulla oli Tikkakoskella kolmensadan kuution halkosavotta.

Luulin tekeväni hyvän työn laittaessani halkaistut puolet ylöspäin, mutta se ei työnjohtajalle kelvannut.

Sanoi: ”Huonosti pinottu. Saako tuota pinoa potkia?” Johon minä, että ”sen kun potkit, kyllä peäpuut kestävät”.

Ihme ja kumma, vähän aikaa, kun se ”nelivitosta” pinolle antoi, se laski viisi senttiä. Jatkossa halot olikin pantava sikin sokin, että semmoista se ennen.

Mutta käy se toisinkin päin, kun on ammattimiehet asialla.

Ennen vanhaan isä ostatteli naapurin isännältä metsään hakattuja halkoja, mutta isäntä ei suostunut metsässä mittaamaan, vaan sanoi, että ”ne turpoavat, kun hän ajaa ne tienvarteen yhteen pinoon”. Johon isä taas äkkiottoisena luonteena vastasi: ”Jos se kerran niin on, sinullahan riittää niissä halkoja lopuks ikää, kun ajat ne aina toiseen paikkaan ja ylimääräiset myyt.”

Se kauppa jäi tekemättä.

Vielä lopuksi varma konsti saada kuivat puut: Laita pinot korkeille aluspuille tuuliselle paikalle ja katto päälle. Klapit kuivavat kesällä, koivuhalot vaativat kaksi vuotta.

Matti Honkanen
Uurainen

> Laita pinot korkeille aluspuille tuuliselle paikalle ja katto päälle. Klapit kuivavat kesällä, koivuhalot vaativat kaksi vuotta.
>
> **MATTI HONKANEN**

Lukijalta-osasto

■ Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.

■ Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki. Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717. Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”. Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen *lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi*

Vinot eväät?

Vihreät nuoret elävät varmaan pyhästä hengestä, kun kaikki maatalouteen liittyvä pitäisi lopettaa. **Raija**

Mikä, jos ei pakko?

Hallitus lupasi, ettei tule pakkoliitoksia, nyt pienillä kunnilla ei ole muuta mahdollisuutta, tai viedään terveyskeskukset. **Kiristystä, ei pakkoa**

Natosta

On älyvapaata kuvitella Suomen puolustuksen pitävän. Baltit hyvä esimerkki. Venäjä tietää, ettei sinne ole asiaa. **Realismia**

Hyvä, Sipilä!

Kiitos Juha Sipilälle byrokratiajutusta (MT 10.5.). Ei MTK ole juuri asialle mit. tehnyt miksi? **Jussi**

Sudet Mynämäelle

Mynämäen Albertti voep aijata ne sutesa sinne länsirajalle. Metästäkkee ja telttailkee vaikka turkulaisten kanssa ja pitäkee rahattii siellä. **T: Muajussi**

Huono idea, petopuisto itärajalle. Luontevampaa olisi laittaa petopuisto sinne, missä susilla on hyvin ruokaa (=kauriita ja peuroja), esim Mynämäelle. **Ei nimimerkkiä**

Aukun ehdotus susiongelmaan mainio! Kannatetaan! Sudet Helsinkiin ja karhut myös. Ottakoot lemmikeiksi kun niistä niin tykkäävät. **Äänestetäänkö**

Herää markkinapalsta

MT.n markkinakatsaus 13.5! Eikö jo voisi uusia..? Ainakin kananmunaosiossa edell. kirj. pääsiäisen tulosta ja härkäviikoista! **Välinpitämätöntä!**

VIERASKOLUMNI

Voiko EU:n politiikkaa muuttaa?

Ennen kuin otsikon kysymykseen voi vastata, on kysyttävä, onko EU:lla mitään politiikka ja jos on, niin onko siinä muutettavaa. Vastaus on itsestään selvä.

Tohelointien lista yhteisössämme on pitkä. Toisaalta olen ymmärtänyt, että keskeinen päämäärä Euroopan yhteisön perustettaessa oli rauhantilan vakiinnuttaminen maanosaamme.

Tässä kiistämättömän arvokkaassa päämäärässä EU:n alueella on onnistuttu kunnioitettavasti. Naapurimaat ovat kuitenkin säilyneet varoittavina esimerkkeinä kriisiherkkyydestä.

Naapurustossamme on miltei jatkuvasti jossain päin kriisi, sota tai suoranainen kansanmurha meneillään kauemmista alueista puhumattakaan.

Myös ympäristöasioissa EU on osoittanut globaalia edelläkävijyyttä. Pessimistisesti olen joskus sanonut, että Kioton sopimus jää EU:n ainoaksi uutta luovaksi saavutukseksi. Nykyään olen kuitenkin eri mieltä. Vastaavia tekoja kannattaa tavoitella ja niitä voidaan saavuttaa.

Miksi olemme onnistuneet näissä asioissa? Syy on se, että olemme niissä korjanneet vanhoja virheitä. II maailmansodan jälkeen rauha oli ainoa vaihtoehto.

Kioton sopimuksen vankimmat tukijat olivat EU ja ja Japani, alueet, joilla joko ei ole omia hiilivaroja tai jotka ovat kuluttaneet ne loppuun. Hiilirikkaat maat olivat vastustavalla kannalla.

Toisaalta kun on yritetty yhteistä rahapolitiikkaa tai muuta yhteistä sopimista, on menty metsään siksi ettei sopimuksia ole noudatettu. Samoin on kaikenlaisten julistusten, kuten vaikka Lissabonin, laita.

Se on lähinnä naurettava esimerkki EU:n toiminnasta.

Viisainta olisi yhdistää ympäristö- ja rauhantyö. Ne kulkevat käsi kädessä muutenkin, ja tulevaisuudessa entistä enemmän.

Ensinnäkin ympäristökysymykset tulevat olemaan suurin syy kriiseihin ja sotiin, ja toisaalta, aina sotien ja konfliktien seurauksena on sekä inhimillinen että ympäristökatastrofi.

Parasta varustelupolitiikkaa on puhdas vesi ja riittävä ruoka kaikille.

On hyvä ymmärtää ja muistaa, että jos ympäristöasiat jäävät toisarvoisten asioiden jalkoihin, EU tulee olemaan häviävällä puolella. Meillä ei ole energiaa, eikä sen kummemmin ruoantuotannon vaatimia ravinteitakaan omasta takaa.

ILKKA HERLIN on filosofian tohtori ja Elävä Itämeri -säätiön hallituksen puheenjohtaja.
ilkka.herlin@cargotec.com

Kirjoita napakasti

■ Maaseudun Tulevaisuuden Lukijalta-sivu yksi lehden luetuimmista osastoista. Sivulla käydään vilkasta mielipiteidenvaihtoa monista tärkeistä ja ajankohtaisista aiheista.

■ Kaikkia tarjottuja kirjoituksia ei pystytä julkaisemaan. Uuden näkökulman löytäminen ja aiheen ajankohtaisuus johtavat useimmiten kirjoituksen julkaisuun. Samoin kirjoittajan esiintyminen omalla nimellään nimimerkin sijasta.

■ Hyvä mielipidekirjoitus on tiivis ja napakka kannanotto MT:n lukijoille tärkeään aiheeseen. Se kannattaa rajata pituudeltaan alle 2 000 merkkiin.

■ Tämän kirjoituksen pituus on 590 merkkiä.

Toimitus

HUIDUNPERÄ

Tärkeää tietoa tilastoista

Me tämän päivän kansalaiset vastaanotamme sähköisistä viestimistä ja painettujen lehtien palstoilta päivän kiireissä uutisia maailman tapahtumista. Saamme tietoa, miten paljon maapallon eri puolilla on maanjäristyksissä ja suurpaloissa menetetty ihmishenkiä. Toki saamme myös tietää, missä presidenttimme on viimeksi ollut virallisella vierailulla ja miten muiden maiden valtionpäämiehiä käy meillä vieraissa.

Mutta eipä juuri erityisen tarkkaa tietoa saada yhteiskuntamme odotettavissa olevista ja toivotuista suunnitelmista eikä kehitystrendeistä.

Pätevän ja kiinnostavan tietolähteen meille muuten antaa kotoinen tilastollinen vuosikirjamme. Järjestyslukunsa on 107. Virallinen nimensä on Suomen virallinen vuosikirja 2012.

Suuren, myönteisen annin tilastokirjat tapaavat antaa, kun tiedot yhteiskunnan monista merkittävistä rakenteista ja ilmiöistä julkaistaan niissä historiallisina lukusarjoina.

Kansainvälisessä osassaan se lisäksi välittää vertailutietoa muista valtioista.

Tekijöinä on ollut yhdeksän asiantuntijan ryhmä vastaavana toimittajana Eila Laakso. Teoksen alkusanat ovat allekirjoittaneet Tilastokeskuksen pääjohtaja Marjo Bruun ja tietopalvelujohtaja Heli Mikkelä.

Lähes 700-sivuinen laaja ja erityisen kiinnostava teos tarjoaa numerosarjatietouden lisäksi myös kiintoisat, eri värein kuvitetut Suomen pienoiskartat. Ne selvittävät Suomi- tietoutta muun muassa väestökehityksemme avulla. Väkiluvun muutoksia kuvataan muun muassa kunnittain nykyisen 2000-luvun ajalta.

Korkeakoulututkinnon suorittaneiden osuus esitellään vuodelta 2000 sinivärin eri vahvuuksilla maamme kunnista. Vastaavasti ilmaistaan koulutuksen ulkopuolelle jääneen aikuisväestön osuus punavärin eri vahvuuksin.

Pienituloisimman väestönosamme, kymmenykseen kuuluvien osuus, selvitetään kunnittain siinä kuin suurituloisimman väestön osuudet. Vuosikatteet asukasta kohti ja yrittäjien osuus työllisistä kuvataan punavärin eri vahvuuksin.

Vahvan punavärin kunnissa yrittäjien osuus nousee yli 20 prosentin. Toisaalta miedolla vaaleanpunervalla ilmaistaan alle 10 prosentin osuus. Vastaavasti teos esittelee elinajantiedotteen Euroopan eri maista sekä miesten että naisten osalta, myös nuorisotyöttömyyden ja toisaalta naisten työllisyys-osuudet vuodelta 2011.

Tällöin Euroopan naistyöllisyys oli korkeimmillaan yli 70 prosentissa Suomessa, Ruotsissa ja Saksassa. Muun muassa Espanjan, Puolan, Unkarin ja Romanian naistyöllisyys oli vaatimattomin, alle 50 prosenttia, kun EU-maiden keskimääräinen osuus oli 62,3 prosenttia.

Suomen oloja valotetaan teoksessa monipuolisesti. Väestö, maa- ja metsätalous, yritykset, teollisuus ja rakentaminen, kirkkokin, saavat yksityiskohtaisen käsittelyn. Esitellään myös maatiloille myydyt kasvinsuojeluaineet ja maatalouden tuottajahintoja, maatilayritysten, metsätalouden sekä yrittäjäpuolisoiden veronalaiset tulot ja maaluokat kunnittain.

Kansantalous ja julkinen talous saavat teoksessa näin laajalti huomiota.

Koulutusjärjestelmämme selvitetään tarkoin peruskoulusta yliopistoihin, ammattikoulutukseen, myös eri koulumuotojen tutkinnot. Tiede, työmarkkinat, palkat, työvoimakustannukset, tulot ja kulutus, myös sosiaaliturva ja terveys saavat huomiota. Kulttuuri, viestintä, oikeus, vaalit ja yhteiskunnallinen päätöksentekokin huomioidaan. Päätteeksi ulkomaihinkin kohdistetaan huomiota.

Teoksen viime sivut ovat merkittävät esittäessään vaalitulokset lähes seitsemän vuosikymmenen ajalta. Ensimmäiset saatiin 1945.

Teos niin muodoin antaa monipuolisen perustietosarjan Euroopan valtioista, maailman energialähteistä, suuria ydinvoiman tuottaja-, tutkimus- ja kehittämismaita myöten.

Numerosarjoin selvitetään kirkollinen jaotuksemme hiippakunnittain, ortodoksisin kirkkokunnin. Selvitetään luonnonsuojelu- ja erämaa-alueet, veden laatu vuosilta 1970–2011. Itämeren klorofyllipitoisuus, maamme kasvihuonepäästöt, otsonipitoisuudet, maidon keskimääräinen cesiumpitoisuus Etelä-Suomen maidossa.

Kerrotaan ympäristöperusteisista veroista ja maksuista, tulipaloista ja syttymissyistään. Väestötietoutta, kansantaloutta, maa- ja metsätaloutta, yrityksiä esitellään, liikennekin ja matkailua.

Omimmalla paikallaan tilastollinen vuosikirja on varsinkin kunnallisen luottamusväen ja yhteiskuntatieteilijöiden käsikirjastossa.

HEIKINTYTÄR